

**హరే కృష్ణ హరే కృష్ణ కృష్ణ కృష్ణ హరే హరే !
హరే రామ హరే రామ రామ రామ హరే హరే !!**

పదకొండవ అధ్యాయము: విశ్వరూప సందర్భన యోగము సారాంశము:

భగవానుని దివ్యగుణ వైభవాల గురించి ఏన్న తరువాత అర్జునుడు ఈ పదకొండవ అధ్యాయములో: ఓ పురుషోత్తమా! ఓ పరమేశ్వరా! నేను ఇక్కడ నా ముందు నీ అసలు రూపం చూసినప్పటికీ, నీవు ఇంకా ఈ విశ్వము నందు ఎలా ప్రవేశించావో నీ యొక్క ఆ రూపాన్ని చూపమని ప్రార్థించెను.

సామాన్య చక్కపులతో ఆ రూపం చూడడం దుర్దభం గనుక కృష్ణుడు అర్జునునకు దివ్యదృష్టిని ప్రసాదించెను. అప్పుడు అర్జునుడు అనేక ముఖీలతో, నేత్రాలతో, అద్భుతదృశ్యాలతో, దివ్యభరణాలతో, ఎక్కుపెట్టిన పెక్కుదివ్యాయుధాలతో, దివ్యపుష్పమాలలతో, దివ్యవస్తాలతో, దివ్యగంధాలతో, మహాశ్చర్యకరంగా, దేదీప్యమానంగా, విశ్వతోముఖమై విరాజిల్లుతున్న దేవదేవుని విశ్వరూపమును దర్శించెను. ఆ మహాకాల స్వరూపమును అంతకు ముందెవ్యరుసు చూడలేదు. అర్జునుడు పులకించి ఆ అనంతరూపుని ఇలా ప్రస్తుతించాడు. దేవదేవా! జగత్తుతే! అనంతరూపా! సూర్యనివలె ప్రజ్యలించుచున్న నీ అనంత రూపము చూడ నాకు శక్యము గాకున్నది. నీవు దేవదేవుడవు, సనాతనుడవు, అనంత శక్తి సంపన్ముడవు, నీయందు బ్రహ్మది సమస్త దేవతలు కనిపించుచున్నారు. దేవతలు, మహర్షులు, పితరులు నిన్న స్తుతిస్తున్నారు. దేవదేవా! జగన్నివాసా! నీకు అనేక నమస్కారములు, దయవుంచి నీ పూర్వరూపాన్ని చూపించు, అనుగ్రహించు అని ప్రార్థించాడు.

అర్జునుని కరుణించి భగవానుడు తన విశ్వరూపాన్ని ఉపసంహరించి ఈ అద్భుత రూపాన్ని దర్శించడం తపస్స వలన కానీ, వేదాధ్యయనం వలన గానీ అలవి కాదని చెప్పాడు. సమస్త ప్రాణులపట్ల శత్రుభావంలేకుండ, అనన్యమైన భక్తి వలన మాత్రమే ఆ దివ్యరూపాన్ని తెలుసుకోవడం సాధ్యమని తెలిపాడు.

కృష్ణం వందే జగద్గురుమ్